

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18C/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421203479
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Rajňák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4421203479.4

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v spore žalobcu: X. A., W.. XX.XX.XXXX, F. F. XXX, proti žalovanému: Dopravní podnik města Děčína, a.s., Dělnická 106, Děčín VI., I.Č. 62240935, Česká republika, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd vyhlasuje, že nemá právomoc vo veci konať a konanie z a s t a v u j e .
- II. Žiadnej zo strán sporu súd n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou voči žalovanému (dôjdenou súdu dňa 03.08.2021) domáhal náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú mu mal spôsobiť krivým obvinením proti jeho osobe, urážkou na cti, psychickou ujmu, týraním a terorom, trestnými činmi a podvodmi, porušením zákonníka práce a pracovnej disciplíny, porušením zákona a ústavy ČR a smerníc EÚ žalovaný spôsobom, ktorý v žalobe opísal.

2. Okresný súd Nové Zámky uznesením sp.zn. 18C/56/2021-23 zo dňa 13.09.2021 konanie z dôvodu prekážky skôr začatého konania zastavil a v odseku II. výroku súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žiadnej zo strán sporu tento nárok nepriznal. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v dôsledku ktorej skutočnosti Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, uznesením sp.zn.: 25Co/16/2022-133 zo dňa 16.03.2022 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.05.2022.

3. Odvolací súd vo vyššie uvedenom uznesení, konkrétne v odsekoch 13/ a 14/ odôvodnenia konštatoval, že súd má povinnosť skúmať v každom štádiu konania, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci, ustanovenú v § 161 CSP. V tomto prípade však z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplývalo, ako súd prvej inštancie skúmal svoju právomoc vo veci konať, keďže žalovaným subjektom je právnická osoba sídliaca v Českej republike. Je nesporné, že v prejednávanej veci ide o konanie s cudzím prvkom, preto bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa s otázkou, či má právomoc konať vo veci, vrátane rozhodnutia o zastavení konania pre prekážku litispendencie. Danú otázku právomoci súdu bolo potrebné posúdiť s poukazom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Brusel I.“). Ďalej odvolací súd uviedol, že s ohľadom na uvedené bolo potrebné v prvoinštančnom konaní skúmať, či súd má vôbec právomoc konať vo veci. Pri správnom postupe mal súd prioritne skúmať procesné podmienky na strane súdu, následne na strane strán sporu, vecné procesné podmienky a až potom mal skúmať negatívne procesné podmienky.

4. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že v prejednávanej veci ide o spor s cudzím prvkom ide o spor s cudzím prvkom, nakoľko žalobca má bydlisko v Slovenskej republike a žalovaný podľa preukázaných skutočností sídlo v Českej republike, a preto je potrebné posúdiť, či má tunajší súd

medzinárodnú právomoc. Súd posúdil svoju právomoc podľa nariadenia Brusel I vzhľadom na vecnú a časovú pôsobnosť uvedeného nariadenia. Predmetom sporu je zaplatenie sumy ako náhrady nemajetkovej ujmy, teda ide o občianskoprávny vzťah (čl. 1 ods. 1 nariadenia Brusel I). Žalobca podal svoju žalobu dňa 03.08.2021, a preto sa na predmetnú vec použije nariadenie Brusel I bis v zmysle prechodného ustanovenia čl. 66 ods. 1 uvedeného nariadenia, keďže konanie sa začalo po 10. 01. 2015.

5. Podľa § 391 ods.2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6. Podľa čl. 4 ods. 1 nariadenia Brusel I, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

7. Podľa čl. 5 ods. 1 nariadenia Brusel I, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

8. Podľa čl.28 ods. 1 nariadenia Brusel I, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

9. Podľa čl.63 ods.1 nariadenia Brusel I, na účely tohto nariadenia má obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb bydlisko v mieste, kde má: a) registrované sídlo; b) ústredie alebo c) hlavné miesto podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

11. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Všeobecné určenie právomoci podľa čl.4 nariadenia Brusel I je základom systému a osobitné právomoci uvedené v nariadení sa uplatnia len ako odchýlky od základnej zásady. Vždy sa však musia vykladať reštriktívne, t. j. len v rozsahu výslovne upravených možností. Aplikujúc všeobecné kritérium čl.4 nariadenia v prejednávanej veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaného možno žalovať na príslušnom súde Českej republiky. Preto pri skúmaní právomoci súd ďalej posudzoval, či sú splnené podmienky na to, aby žalobca žaloval žalovaného pred súdom Slovenskej republiky podľa iných kritérií upravených v nariadení. Vzhľadom na predmet sporu je súd toho názoru, že nie je možné konštatovať splnenie kritérií výlučnej právomoci uvedených v čl. 24 (oddiel 6), ani osobitných právomocí uvedených v oddieloch 2 až 7 kapitoly II nariadenia Brusel I bis.

13. V dôsledku uvedených skutočností súd prvej inštancie v súlade s čl. 28 ods. 1 nariadenia Brusel I vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a s poukazom na § 161 ods.1 a 2 CSP konanie zastavil pre nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, a to nedostatok právomoci súdov Slovenskej republiky.

14. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

16. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 257 CSP, keď dôvody hodné osobitného zreteľa vzhliadol v tom, že žiadnej zo strán sporu trovy konania dosiaľ nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na tunajší súd v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a každá z ostatných sporových strán mohla dostať ďalší rovnopis.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.